PSALMUL 57

1. [1]Ai milă, Doamne, ai de mine milă,
că-n Tine crede sufletu-mi supus
și sub aripa Ta îmi caŭt scăparea,
pân’ ce nenorocirea s-o fi dus.

[2]Eu strig spre Domnul cel din înălțime,
Cel care pentru mine va lucra,
[3]și El din cer trimite-mi-va scăparea,
chiar când cel rău ocări mi-ar arunca!
[*Oprire*]

2. Da, Domnu-mi va trimite bunătatea
și-a Lui credincioșie-n orice loc.
[4]Mi-e sufletul ca între niște fiare
cu niște oameni care varsă foc.

5Dar Tu Te-nalță peste ceruri,
Doamne,
pe tot pământu-ntinde-Ți slava Ta!
6Ei mi-ntinseseră un laț în cale
și sufletul mi se încovoia.
[*Oprire*]

3. Ei mi-au săpat o groapă înainte,
dar au căzut curând tot ei în ea...
[7]Mi-e tare inima, o, Doamne, tare
din harfă și-alăută-Ți voi cânta.

[8]Treziți-vă, voi, suflete și harfă!
În zori de zi mă voi scula să cânt,
[9]Te voi slăvi printre popoare, Doamne,
Te voi cânta-ntre neamuri pe pământ!

4. [10]Căci bunătatea-Ți pân’ la cer ajunge
și pân’ la nori credincioșia Ta.
[11]Înalță-Te Tu peste ceruri, Doamne,
pe tot pământul slava Ta va sta!